

Kinn a szabadban

Egy kirándulás margójára...
Ha tavasz, akkor kirándulás! Ilyenkor, a hosszabb utain valahogy mindenki jobban végigkíséri a természetbe. A Gyűjtemény Gyülekezet tagjai közül a "Észbátrabbakkal" - mivel előggé borongás volt az idő - elmentünk egy közeli tisztásra, hogy ott együtt bögrécsözzünk, önékeljünk, labdázunk.

Amagában ebben nincs semmi rendkívüli, hiszen általában gyülekezet megteszi ezt. Mégis, elgondolkoztam azon, hogy a mai világban mennyire nagy örök, ha nem csak a gyülekezet falai között találkozzunk, hanem egy kicsit "élményes" is! Járulékkal alig ismerjük egymást. A statisztika azt mutatja, hogy közlésszerűnk nagyobbik fele sem pöntek este, sem szombat délután, sem szombatiskolára nem jár. Csupán szombat délelőtt 11 órára "Észnek" be sokan, ha minden egy alakul...

Mit tudunk egymásról? Van-e valaki a közlésszerűben, akivel szabadon meg tudjuk osztani gondjainkat, az ölet kihívásait, esetleg benső titkainkat? A mai ember - benne az adventisták is - elmagányosodtak. Belső zöldeleik vannak, de mégis "éztartani" kell magukat, mert nincs emberük, akivel őszintén ös biztonsgosan megbeszélhetnék a gondjaikat. (Egyesek úgy gondolják, hogy ez a-gy is van jár, mert már megjárják pletykás testvéreik miatt, amikor egyszer rájuk jött az őszinteségi roham, ös feltárják belső dolgaikat előttük, ös egy nem vjrt pillanatban visszahallották tártánetüket egészen mástól, egészen májsképp - mert hogy a kilencedik parancsolat nem bűn az egyházban...)

Nem a-gy volt ez az első keresztények közlést! Arról olvashatunk, hogy követte Jézus tanácsait, nagyon szerették egymást! Őgy ismerték őket a vállalók: "ÉzNicsak, hogy szeretik egymást!" Addig, amíg ez megvalósult közléstük, fejlődött az egyház! Az Ásr naponta szaporította a gyülekezetet a dvtálokkal! Ahogy viszont teltek az övek, övtizedek már azt olvassuk rájuk: "Ézaz a mondásom ellened, hogy az első szereteted elhagyta" (Jel 2:4). Az első keresztény korszaknak, Efázus gyülekezetnek tehát Jézus intelmet köld. Nem azt mondja, hogy nem fizetik a tizedet, vagy nem tartják fontosnak a szombat, ös a tiszta ötközést, hanem azt, hogy már nincs meg az a nagy szeretet közléstük, mint kezdetben. Ha viszont nincs szeretet, akkor valami más kell elfoglalja a helyét! Pál apostol le is írja ezeket a "ézmás" dolgokat. Ef 4:25-32-ben ilyenekről ír, hogy hazugság van közléstük, harag, rothadt beszéd, mörgező, fígerjedés, járma... Mi ez??? Hogyan ötezik ez? Ášgy, hogy ha már a szeretet nincs meg egy gyülekezetben, akkor ezek a nemkívánatos tulajdonságok megjelennek a kapcsolatokban.

Talán arra gondolunk, hogy ez volt az első szabadban, de ma már ilyen nincs! Az Ige viszont az ellenkezőt állítja! Jézus arról beszél, hogy az utolsó időben "Éza szeretet sokakban meghidegült" (Mt 24:12), ös ez abban nyilvánul meg, hogy "Ézeljük, gyűlöljük egymást".

Azt gondolom, ha ilyen események elő-
nőznének, már most meg kell erősíteni a testvéri kapcsolatokat, hogy velünk ez ne
fordulhasson elő! Talán erre is járt volt ez a kirándulás...

Á

(Tájká)